

Nieuwsbrief

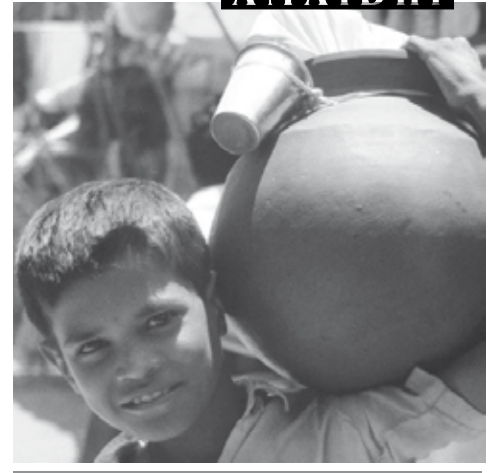
winter 2011

IN DEZE NIEUWSBRIEF

- WELKOM PAVANI
- OOK VOOR MEIDEN
- SCHOT IN HET KINDERHUIS
- INDIAAS NADENKVERHAAL
- KORT NIEUWS
- COLOFON

WELKOM PAVANI

Even voorstellen: Pavani Talapala. Dat is de naam van de nieuwste leerlinge uit het sponsorprogramma in PT Parru. Marielle Koster is sponsorouder geworden van Pavani. Daarmee zijn er nu 33 meisjes uit zeer arme gezinnen die studeren op de Engelstalige Don Bosco School met steun uit Nederland.

Loving greetings from Sr.Elizabeth @ Community @ Children of P.T.Parru. How are you? Here, we are adding the information of the new child Pavani. New children are writing their first unit test on UKG syllabus (Upper Kindergarten: laatste kleuterklas). Next they start the first class syllabus. Once again we are thanking for your kindful heart towards the poor people. God bless your selfless service. We assure you in our prayer. Please pray for us too. Thanking you. Yours lovingly, Sr.Elizabeth @community @children

Dat is de brief waarmee Elizabeth, het hoofd van de school in PT Parru, bekendmaakt dat Pavani is toegelaten tot de Don Bosco English Medium School. Voor alle 33 schoolmeisjes heeft Elizabeth een 'studentenpaspoort' gemaakt. Daarop staat niet alleen Pavani's geboortedatum en de woonplaats vermeld maar ook haar religie, talenten en de taal die spreekt. Maar ook haar familieachtergrond is uitgespit. Voor ons Nederlanders is dat misschien vreemd, maar in India is het heel normaal.

Zo'n paspoort schetst een beeld dat zowel vertederend als schrijnend is. Zo weten we dat Pavani een hindoe is, dat ze Telugu spreekt (een van de 22 officiële talen van India), dat ze houdt van tekenen en zingen en zelfs dat ze een moeder-vlek heeft in haar nek! Haar vader Nagaraju is gehandicapt maar moet toch werken als koelie.

———— lees verder op volgende pagina

WELKOM PAVANI

Dat betekent dat hij zich per dag verhuurt aan welke werkgever of landeigenaar er maar een baantje voor hem ter beschikking heeft. Pavani is het enige kind van Nagaraju en zijn vrouw Lakshmi Kantham. Het gezinnetje moet rondkomen van 19.000 roepies per jaar. Dat is nog geen 275 euro. Voor hen is de 100 euro die de opleiding van Pavani per jaar kost dus een fortuin. Zonder de steun van Marielle Koster zou Pavani deze kans op goed onderwijs nooit krijgen.

En zoals Pavani, zo zijn er nog 32 meisjes. Allemaal gesponsord door scholen, zoals de Paulusschool in Wijchen en de Kranepoort in Gouderak, en door sponsorouders als Marij de Vos en Marielle. In 2012 komen er weer zeker 3 nieuwe meiden bij in het sponsorprogramma. Als het aan ons ligt, worden het er nog veel meer, maar daar hebben we uw hulp bij nodig. We verwachten van sponsorouders of –instellingen dat ze gedurende acht jaar jaarlijks een bedrag van 100 euro overmaken. Zo weten we zeker dat er financiële zekerheid is dat een meisje dat aan de opleiding begint die ook kan afmaken. Uiteraard kunt u er ook voor kiezen om 800 euro ineens te betalen.

Wie doet er mee?

OOK VOOR MEIDEN

Karunalaya is begonnen als opvanghuis voor weggelopen en werkende jongens, straatkinderen. Nu wil dit project dat onder leiding staat van Paul Sunder Singh ook onderdak en begeleiding gaan bieden aan meisjes in dezelfde situatie.

Onze stichting heeft besloten 20.000 euro ter beschikking te stellen voor de bouw van een meisjesonderkomen. Dat betreft het laatste restje van het geld dat bij ons in 2005 binnenkwam na de verwoestende tsunami. Dat moet gebouwd worden op hetzelfde terrein als het huidige jongensonderkomen. Het zijn nu vooral jongens die Karunalaya redt. Jongens die in Chennai hun geluk komen beproeven. Of ze haalt de kinderen uit situaties van kinderarbeid. Er zwerven minder meisjes dan jongens rond, maar ze zijn er wel degelijk. En veel meisjes van lagere schoolleeftijd of wat ouder werken in de garnallenpellerijen bij de vissersshaven, vlakbij het gebouw van Karunalaya.

Nu worden die meisjes soms een tijdje opgevangen bij vrouwelijke medewerkers van Karunalaya thuis. Zij hebben de afgelopen tijd stevig gediscussieerd met hun mannelijke collega's over de vraag of er een meisjesopvang moest komen. Het antwoord was: ja. Net als bij de jongens is de insteek dat de kinderen die zijn gaan zwerven zo snel mogelijk met hun ouders zullen worden herenigd. Werkende meisjes wil Karunalaya op school zien te krijgen.

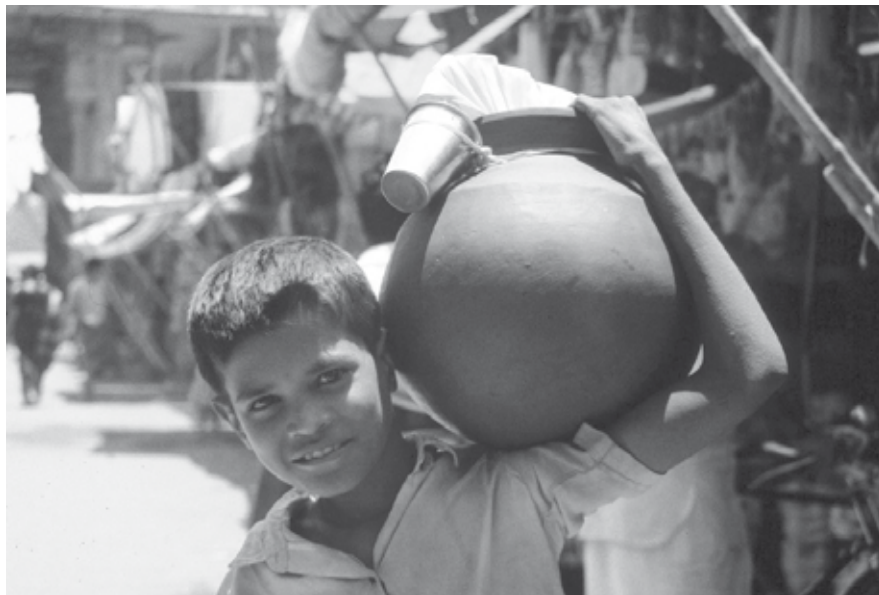
Een categorie mensen waarvoor Karunalaya zich ook stevig heeft ingezet het afgelopen jaar zijn de

zogeheten pavement dwellers, letterlijk vertaald 'stoepbewoners'. Het gaat om gezinnen die langs de kant van de weg wonen in hutjes van lompen. Met hen vergeleken heeft een bewoner van een sloppenwijk het nog luxe getroffen. Deze mensen worden behandeld als het afval van de samenleving, geen derderangs, maar vierderangsburgers. Paul Sunder Singh en zijn medewerkers hebben de pavement dwellers in een aantal buurten een soort vakbonden helpen opzetten. In gezamenlijkheid vechten ze nu voor hun rechten op wonen, onderwijs en werk.

Amaidhi zoekt naar fondsen om dit project te ondersteunen. Op middelbare scholen willen we aandacht vragen voor de kinderen van de straatbewoners via het project Pacha Mama van het Centrum voor Ontwikkelingssamenwerking (COS) en het Milieu Educatie Centrum (MEC). Dat stelt stichtingen in de gelegenheid zich op middelbare scholen te presenteren en de leerlingen ervan te overtuigen actie te gaan voeren voor hun projecten.

Inmiddels zijn we ook al weer druk bezig met de jaarlijkse actie in Beuningen. Daar gaan de jongeren uit groep 8 die het vormsel doen, geld inzamelen voor de straatkinderen en de kinderen van de pavement dwellers in Chennai. Met deze actie, gesteund met een premie van 55% op het eindresultaat door Wilde Ganzen, koopt Karunalaya goedgevulde schooltassen, uniformen, andere kleding en sandalen. Ook krijgen de kinderen van Karunalaya een schoolkamp aangeboden.

INDIAAS NADENK VERHAAL

Een waterdrager in India had twee grote emmers. Ze hingen – elk aan één kant – aan het juk over zijn schouders. Eén emmer had een flinke barst, de andere was in perfecte staat. Terwijl de ene emmer aan het einde van de lange weg tussen de rivier en het huis van de meester van de waterdrager een volle portie water afleverde, was de gebarsten emmer tegen die tijd nog maar half vol.

Dat ging zo twee volle jaren door. De waterdrager leverde altijd anderhalve emmer water af in het huis van zijn meester. De goede emmer was bijzonder trots op zijn prestaties. Hij voldeed perfect aan dat waarvoor hij gemaakt was. De arme gebarsten emmer was echter beschaamd om zijn gebrek. Hij presteerde maar de helft van wat je van hem mocht verwachten.

Op een dag zei hij tegen de waterdrager: 'Ik schaam me en wil me verontschuldigen. Door die barst verlies ik voortdurend water. Door mijn falen moet jij zo hard werken en krijg je nooit het volle loon voor je inspanning.' De waterdrager glimlachte en antwoordde: 'Als we zo teruggaan, moet je eens goed letten op die prachtige bloemen aan de kant van de weg.'

En inderdaad: toen ze de heuvel opliepen, zag de gebarsten emmer de kleurige bloemen en dat troostte hem een beetje. Maar aan het einde van de reis voelde hij zich toch weer ongelukkig omdat hij opnieuw gefaald had.

Toen zei de waterdrager: 'Maar heb je dan niet gezien dat er alleen maar bloemen bloeien langs jouw kant van de weg? Ik wist namelijk dat jij een beetje lekte en heb daar mijn voordeel mee gedaan: ik heb bloemzaadjes geplant aan jouw kant van de weg. Elke keer als we terugkomen van de rivier geef jij ze water. Zo heb ik twee jaar lang bloemen kunnen plukken om de tafel van mijn meester te versieren. Als jij niet zou zijn zoals je nu eenmaal bent, dan zou zijn huis er nooit zo prachtig uitzien en was mijn meester niet zo blij met mij geweest!'

SCHOT IN HET KINDERHUIS

Er zit schot in de plannen voor een nieuw kinderkuis voor (wees)kinderen uit aids- en hiv-gezinnen. Die worden nu opgevangen door Noori Saleem van SIP Memorial Home in een gehuurd pand. Zij heeft inmiddels land verworven waarop zij een nieuw kinderkuis wil bouwen.

Onze bestuursleden Corrie en Jan Vincent houden zich al enkele jaren bezig met de fondsenwerving voor het SIP-kinderhuis. Ze hebben toen ze tijdelijk in Chennai woonden contact gekregen met dit kinderkuis. Toen hebben ze Noori beloofd te helpen bij haar plannen. Inmiddels hebben Corrie en Jan een bedrag van 16.000 euro bijeen weten te brengen voor de bouwplannen.

We wachten nu op een gedetailleerde begroting voor het project, niet alle geld zal vanuit Nederland kunnen komen, een plan van aanpak en vooral ook een toekomstplan. Want voor de sluitende exploitatie van het nieuwe kinderkuis zal Noori zelf moeten zorgen. Het project moet straks weer op eigen benen verder kunnen.

KORTKORTKORT

DADOU

Christine Klarenbeek-Toonen Dekkers heeft in Druten de bijzondere kinderopvang Dadou. Die bevindt zich in de oude rechtbank van Druten, het Ambtshuis. Ze heeft nu op het achterterrein een minstens even bijzondere uitbreiding van Dadou gebouwd. Met onder meer een wellnessruimte in een orangerie en een ruimte voor een extra kindergroep in een koetshuis.

Ter gelegenheid van de opening van de nieuwbouw in januari 2012 heeft Christine drie goede doelen uitgekozen. Gasten op het openingsfeest worden om een donatie gevraagd. Het straatkinderenproject van Karunalaya is een van de goede doelen.

Christine bedankt!

WOMEN EMPOWERMENT PROJECT

Het laatste projectjaar van het Women Empowerment Project van Karunalaya is bijna voorbij. 'Sterke Vrouwen' hebben wij het project gedoopt. Drie jaar lang werden vrouwen en meisjes uit de sloppenwijken ondersteund bij het vormen van zelfhulpgroepen, winkeltjes en bedrijfjes. Ze hielden demonstraties voor hun rechten, deden mee aan de lokale verkiezingen en leerden ook binnen hun gezin voor zichzelf opkomen. Ook hun mannen en zonen kregen van de mensen van Karunalaya voorlichting over emancipatie en gelijkberechtiging van vrouwen en mannen. Dit project werd drie jaar lang heel ruimhartig gesteund door de Nijmeegse kringloopwinkel Stichting Overal.

Namens al die vrouwen en namens Karunalaya willen wij de Stichting Overal bedanken.

JARREKENING

Binnenkort legt accountantskantoor BDO de laatste hand aan het financiële jaarverslag over het jaar 2010 van onze stichting. BDO doet dat al jaren zonder kosten te berekenen. Dat is een fantastische sponsoring van ons werk. Zoals u weet besteden we namelijk geen ene eurocent projectgeld aan overheadkosten. Voor de kosten die we toch maken, putten we uit onze eigen beurs (zoals voor de reizen naar India) of we gebruiken geld dat specifiek voor overheadkosten is gedoneerd (zoals voor het printen van deze nieuwsbrief). BDO zorgt er mede voor dat we op deze idealistische manier kunnen blijven werken. Wie interesse heeft in de jaarcijfers kan een exemplaar van het rapport bij ons aanvragen.

DE VERJAARDAGSKALENDER

Hij is er nog steeds: de verjaardagskalender van Amaidhi. Leuk voor uzelf of als mooi cadeau voor een ander. Voor 7,50 euro is hij van u, inclusief de kosten van verzending. Het geld kunt u overmaken op rekeningnummer 1679.44.681 t.n.v. Stichting Amaidhi Nijmegen o.v.v. Verjaardagskalender.

DONATIES

Dit jaar hebben we weer een donatie mogen ontvangen van de Moedervereniging St. Anna voor het werk van de gezondheidswerkers in Andhra Pradesh. Die zijn actief voor sr. Nirmala van de plattelandskliniek St. Joseph's Hospital in Kamalapuram.

De schaakvereniging van Millingen komt op de valreep van 2011 weer in actie voor de straatkinderen van Karunalaya. Per deelnemer aan het jeugdschaaktoernooi wordt 1 euro entreegeld gedoneerd aan Karunalaya. Ook kunnen de jeugdige schakers tegen een kleine betaling simultaan spelen tegen ons bestuurslid Erik van Oosterhout. Ook dat geld gaat naar de straatkinderen. Ons bestuurslid Ton Huybregts zit in de organisatie van dit schaaktoernooi.

De kinderen van basisschool De Kranepoort in Gouderak hebben zich ook weer duchtig geweed en ruim 500 euro bijeengebracht voor hun sponsormeisjes op de Don Bosco School in PT Paruru.

Niet alleen deze bijzondere donateurs willen we danken voor hun steun. Iedereen die ons in 2011 heeft gesteund is wat ons betreft een kanjer. We hopen ook in 2012 weer op u allen te kunnen rekenen!

COLOFON

Stichting Amaidhi geeft financiële steun aan ontwikkelingsprojecten in Zuid-India.

Hoe werkt Amaidhi?

- Amaidhi steunt kleinschalige projecten
- Amaidhi geeft geld voor lokale initiatieven in India
- Amaidhi kent geen strijdstok: het werk wordt verricht door vrijwilligers die reiskosten uit eigen beurs betalen
- Amaidhi houdt haar donateurs op de hoogte van het verloop van projecten via een nieuwsbrief
- Amaidhi investeert in structurele hulp op het gebied van armoedebestrijding, gezondheidszorg en onderwijs.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:

Peter Deurloo en **Dilia Hunsche**

De Kluijskamp 12-71,

6545 JK Nijmegen

tel.: 024 - 377 35 20

e-mail: info@amaidhi.nl

web: www.amaidhi.nl

Hoe kunt u Amaidhi steunen?

Maak een donatie over op ons rekeningnummer:

Rabobank: 1679.44.681

o.v.v. Stichting Amaidhi in Nijmegen.

Deze nieuwsbrief werd mogelijk gemaakt door: Louman & Friso Ontwerpbureau, Nijmegen.

OMDAT ALLE KLEINE BEETJES HELPEN

www.amaidhi.nl

WILDE GANZEN STEUNT KARUNALAYA

WWW.AMAIDHI.NL

Nieuwsbrief per e-mail? Stuur ons een mailtje: info@amaidhi.nl en help ons portokosten te besparen!